

Midnattsropet

Nr 3 1974 årg 15 pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!



Naugib och Bashir beder för sin nyvunne vän Aziz från muhammedanvärlden.

”och gören alla folk till lärjungar...”



● Barbro i aktion på torget.

När jag kom med i Maranata var det väckelsetid, det var åren 1963—1964 och framåt. Det var en väldig andeutgjutelse då, och folk söktes oerhört av Gud. Men det var också en ljusblå tid. Det var ett lätt budskap, kanske många gånger fanns inte den djupa förankringen i ordet, därför att det rörde sig i vid den här tiden kring det faktum, att stora delar av kristenheten hade fastnat i ett kvävande mönster av traditioner, ritualer, dogmer och föreställningar. Människor höll på att dö andligen, därför att man föreställde sig, att kristendomen skulle fungera efter ett systematiskt schema.

Men när så Maranata slog hål på förlegade föreställningar, och det började i Örebro 1962, då svepte det fram över hela Sverige, den längtande flod, som människor dämt upp inom sig, och det var längtan efter liv.

Den floden grep många, den grep många inom samfundet och kyrkorna och dom gick ut för att möta livet och längtan steg upp ur deras

hjärtan: Jesus kommer på skyarna och vi skall få skåda honom.

Men motståndarna reste sig och gick till angrepp. För dem blev Maranata ett skällsord men också någonting som väckte en gränslös nyfikenhet: vad var det här egentligen? Man såg jublande kristna bära sig åt som barn, och man frågade sig vad det var som hände. Och den svenska kultureliten träffade på ett fenomen som inte gick att förklara, någonting som man inte kunde blottlägga, vederlägga eller bortförklara. Maranata! Det fanns där, mitt i folkhemmet, primitivt, förnuftsvidrigt och kulturvidrigt men framförallt levande och kraftbärande. Maranata blev en skam för den svenska kulturen, ett lönande objekt för journalisterna och ett förhatligt fenomen för kyrkorna.

Kamp för livet

För det visade sig att mönstret upprepade sig: denna levande kristendom, som bars fram i frihet utanför alla system, den fick som

Barbro Sten, evang

GUD I FÖR VA

sina största motståndare och fiender kyrkorna och samfundet.

Efter några år inträdde en ny period. Då började kampen. I första hand var det en kamp för att bevara det man vunnit, friheten, livet. Då visade det sig att många kom bort, många orkade inte med de här kampen. Många äldre kristna kände inte till den här kampen, som alltid kommer för att behålla det vunna. De hade gripits av segeratmosfären, och när prövningen kom, så föll de.

Kallelsen att tjäna Gud kom ti-digt till mig. Man kan faktiskt säga att jag växte upp med den. Min barndom var en högborgerlig miljö där Gud var någonting som man läste om i bibeln och tänkte på när man gick till kyrkan på söndagarna. Gud var någonting abstrakt och var så långt borta från vardagsverkligheten som tänkas kunde. Men ändå i den här miljön och i skolan um-gicks jag med en hel mängd tankar om, att när jag blev större, skulle jag arbeta för Gud på ett personligt vardagsnära sätt.

De här tankarna om Gud grep in mer och mer i min tankevärld. När jag var i tonåren skrev jag poesi, och då skrev jag om främmande länder, mission och Guds arbetare. Men vardagen var något annat. Det var familjemiljön, vänner och bekanta, det var traditioner, former, regler, föreställningar och det var egna och andras planer för min framtid.

Några år senare arbetade jag på ett barnhem. Då verkade allting ligga väl till för mig. Jag var på väg att

t:

AR EN PLAN JE MÄNNISKA

Den som inte är alltför obekant med maranatarörelsen, kan knappt ha undgått att konfronteras med Barbro Sten. Antingen genom Midnattsropet, där hon de sista åren då och då kommit med friska rapporter från evangelisationsarbete i Spanien eller från fältarbetet i Stockholm. Eller också genom personlig kontakt vid något av de många väckelsemöten i varje hörn av vårt land hon deltagit i. Barbro Sten – en äkta maranataevangelist berättar här om sitt liv, sin kallelse och Guds nåd.

få ett bra jobb, bra betalt, och jag hade lärt mig stå på egna ben. Jag borde inte haft något att bekymra mig för. Ändå så kände jag, att det var någonting som inte var utrett. Det fanns någonting som inte var klart och utstakat, och det var det viktigaste av allt. Det var att förstå meningen med att man levde och förstå något av allt det okända, som rörde sig i ens inre. Istället för att känna lugn och förvisning, började jag nästan desperat söka efter den levande kristendomen.

Vända inför frälsningen

Då hade jag stött ihop med de mest skiftande typer av religiösa, kristna och troende, men jag kunde inte se några tecken på att dom levde. Men så fick jag som arbetskamrat på barnhemmet, en flicka som var med i Maranata, och jag upptäckte snart att hon hade någonting särskilt. Hon bar på någonting rikt och levande. Jag följde med henne på ett Maranatomöte och förstod med ens, att det fanns levande kristendom, och att det jag sökt fanns

här, och att det fanns kraft i den Ande, som sökte mig här, och att jag kunde bli frälst.

Det gick en tid. Jag visste att jag kunde sträcka ut mina händer och motta någonting som jag inte visste vad det var, men att det också skulle innebära att lämna något bakom sig. Därför tog jag inte emot, utan väntade. Men Gud förde mig undan för undan fram till den punkt, där allt det som rörde sig inom mig var ett mänskligt nederlag. Då, då först öppnade jag min själ och åkallade det namn som Gud har gett oss människor: Jesus Kristus.

Jag kände en outhärlig smärta när jag ropade till Jesus. Jag hade aldrig känt en sådan vända i mitt liv. Det var någonting som dog, men det var också någonting som föddes. Jag visste att det här var ett steg in i ett nytt liv, och vad som än hände skulle ingenting vara detsamma som förut. Det var någonting mer också. Det här var en handling från min sida inför Gud. Det var en bejakelse. Men det innebar också att lämna

forts. sid. 13

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:–, Halvår 23:–, Kvartal 12:–. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växels stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Oppet: 11.00–22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1974

Midnattsropet byter ansikte

Midnattsropet har inträtt på sin femtonde årgång. Många av oss känner till den kamp vid fronten som Midnattsropet representerat. Budskapet har aldrig sviktat. Det har varit ursprungligt, väckande och alarmerande. Men vi vet mycket av det som hänt. Människor har kommit och gått, samfundens positioner har ändrats, människor har slagits, hånats, bespottats. Människor har förföljts. Människor har förändrats. Men mitt ibland människor finns Guds ord, evigt och oförgångligt, och det åtskiljer och uppenbarar.

Vad är det Ordet vill med oss? Jo, att vi skall bevara den första kärleken. Och att vi skall ha uppenbarelsen lika levande som första dagen vi mottog den, så livets egen inneboende kraft driver oss ut för att förkunna och väcka upp och slå larm.

Tryckkostnaderna för Midnattsropet har under de två sista åren ökat med åttio procent. Det är helt naturligt att detta till ytterlighet försvårat utgivningen. Det visade sig också att under 1973 blev det upprepade stopp från tryckeriets sida när det gällde tryckningen av Midnattsropet, därför att den ekonomiska situationen inte var klar. Därtill kom den stora strejken, som inträffade vid slutet av året vid Egnellska Boktryckeriet. Här har vi förklaringarna till varför vi under 1973 ofta haft svårt att hålla utgivningsdatum.

Helt klart är det att den här beskrivna situationen måste avsätta sig i allvarliga ekonomiska belastningar. Midnattsropet utges av en ekonomiskt ringa utrustad lokal församling, som funnit det vara livsviktigt att bibelns profetiska budskap och Nya testamentets klara sanning får ljuda fritt i den här tiden, missionerande, evangeliserande, väckande och rannsakande. Det är fråga om att detta Nya testamentets försonande budskap går ut till människor. Många tror att det finns neutrala zoner i den här tiden, där man kan leva utan att ta ansvar för sig själv och andra. Många tror att man kan skjuta alla stora avgöranden på framtiden. Men detta budskap till människorna som Jesus uppenbarade, det visar på Guds ord som ett tveeggat svärd som åtskiljer och slår itu. Det ordet har en underbar kraft i sig, det inte bara ställer människor inför liv och död, utan långt mer; det kan föda liv hos varje längtande människohjärta.

För Maranataförsamlingen i Stockholm har det alltid varit en helig princip att stå utanför det statliga subventionssystemet. Naturligtvis är det av avgörande betydelse att också Midnattsropet får stå fri från alla eventuella överliggande pålagor. För att kunna göra det måste tidningen vara helt i avsaknad av kommersiella spekulationer, vilket innebär att den inte kan ta emot annonser.

□ □ □

På samma sätt som vi övertog distributionen av tidningen själva och då gjorde stora inbesparingar, visar det sig att nästa konsekvens är att vi själva tar hand om hela processen från korrektur till färdig tidning.

Det var planerat att omställningen till eget tryckeri skulle genomföras nu under våren. Men tills vidare har ett annat arrangemang fastslagits.

Orsaken till detta är det krävande arbete som nu startat på Gamla Bro. Här fordras stora personliga offer från vår sida för att klara de andliga konfrontationer som framkallas när förslavade människor börjar öppna sig för Guds ord.

□ □ □

Tills vidare har Midnattsropet fått ett gott alternativ. Från tryckeriet har vi fått ett förmånligt ekonomiskt erbjudande, som innebär att öka tidningens format till det naturliga A 4-formatet, vilket innebär en kostnadsreducering för framställningen. Dessutom skall det påkostade omslaget få en enklare utformning vilket också kommer att dra ned kostnaden.

Vad det gäller för oss nu, det är att tillsammans gå in i det nya året med förutsättningen att gemensamt bära tidningen. Tänk efter vad det innebär för dig att det finns en fri röst utanför samfundspressen och den kommersialiserade tidningsfloran, en fri röst som inte har något annat språk än att evangelisera, missionera och förklara det profetiska ordet.

Midnattsropet är inte Maranataförsamlingens tidning, den är inte redaktionens tidning, men den är en tidning för den kristenhet som är på väg till apostolisk urkristendom. Och Gud har knutit samman sitt folk, inte genom geografiska förhållanden, men genom en andlig verklighet som Jesus uppenbarat. Därför står ingen utanför och ingen kan heller dra sig undan sin del av bördan. Han har knutit oss samman i sitt namn som betyder seger för var och en som tror och följer.

Vad skall vi då göra? Vi skall bedja för Midnattsropet och för dem som tjänar Gud genom att arbeta på tidningen. Vi skall bedja att tidningen når ut till fler och fler människor. Och vi skall begrunda att vi kan stödja tidningen genom offer, så att ekonomiska svårigheter inte stoppar eller försenar utgivningen.

JESUS KOMMER SNART! Till dess är vi hans arbetare.

Vem är hon?

Av Ruth Åsebäck

Vem är hon som kommer hitupp från öknen, såsom i stoder av rök, kringdoftad av myrra, och rökelse och alla slags köpmannakryddor? Vem är hon som där blickar fram lik en morgonrodnad, skön såsom månen, strålände såsom solen, övervåldigande såsom en härskara? Vem är hon som kommer hit upp från öknen, stödd på sin vän? Höga visan, 3: 6, 6: 9, 8: 5.

□ □ □

Det finns en profetia om Jesus i Ords. 8, där följande ord läggs i hans mun:

"Herren skapade mig såsom sitt förstlingsverk, i urminnes tid, innan han gjorde något annat. Från evighet är jag insatt, ända från jordens urtidsdagar... När han ännu icke hade skapat land och mark, ej ens det första av jordkretsens stoft...

Då fostrades jag såsom ett barn hos honom. Då hade jag min lust och min lek inför hans ansikte beständigt. Jag hade min lek på hans jordkrets och MIN LUST BLAND MÄNNISKORS BARN.

Jesus hade dig och mig såsom sitt glädjeämne redan innan någon av oss hade blivit skapad. Han, som själv var Gud, såg allting i förväg av det som skulle inträffa, och han säger: "Från evighet har jag älskat dig."

Herren önskade ett folk, om skulde uppkallas efter hans namn. Abraham blev stamfader för detta folk. De blev trålar i Egypten, men utlösta av Gud genom Moses. Ett mäktigt under skedde. Havet delade sig. De fick gå därigenom, liksom på torr mark, över till den andra stranden, där de under jubel och sång lovade Gud.

I 1 Kor. 10: 2, läser vi: "Alla blevo de i molnsken och i havet

döpta till Moses." Det var en förebild för oss. Efter förlossningen genom Jesu blod ut ur denna syndens Egypten går vår väg genom dopets grav. Vår gamla människa blir begravnen med Kristus, för att uppstå till ett nytt väsende i liv.

Sedan går färden genom Jordans flod in i löfteslandet, vilket symboliserar den helige Andes dop. Vi får komma in i vilan, in i Jesus, in i Kanaans land, redan här på denna jord. Ära halleluja!

DEM ÄR HON?

Det var detta som frågan gällde. Vem är hon som kommer?

DET ÄR BRUDEN PÅ VÄG TILL SIN BRUDGUM.

I gamla förbundet kallades Israel för Jehovas hustru, däremot i det nya förbundet kallas församlingen för bruden.

Israel var på Gamla testamentets tid den synliga förbindelsen mellan Gud och människan. Gud ingick förbund med detta sitt egendomsfolk. Det skulle älska och tjäna honom samt utsprida ryktet om hans stora godhet. Men han fick orsak att bli besviken på det många gånger. Dock, hans kärlek förändrades ej, trots att det bröt detta heliga förbund och tillbad avgudar av silver, guld, sten och trä, varigenom det kallades "äktenskapsbryterska." Men Guds tålmod var stort. "Sin ungdomsbrud, vill någon förskjuta henne?" frågar han i Jes 54: "Så som en brudgum fröjdar sig över sin brud, så skall din Gud fröjda sig över dig.

När den förste Adam fick sin brud, lät Gud en tung sömn falla över honom, Hans sida öppnades och därmed erhöill han den hjälp, som han behövde.

Efter denna förebild fick även vår Frälsare, "den siste Adam" sin

brud. Hans sida öppnades, när han dog för oss på korset, och på grund av försoningsblodet byggdes den levande Gudens församling, Jesu brud. "Denna hemlighet är stor," säger Paulus. "I män älsken edra hustrur, såsom Kristus har älskat församlingen, och utgivit sig själv för henne."

Rebecka är också en förebild till bruden. Hon följde, jämte sina tärnor, i tro med Abrahams utsände tjänare för att bli hustru åt sonen Isak. Fastän hon ej hade sett honom, följde hon likväl med hela den långa, mödosamma vägen genom den ofructbara öknen... Så får även vi färdas i tron genom denna världens öken, ledda av den helige Ande på väg till vår himmelske brudgum, till vårt rätta hem.

I Höga visan, sångernas sång, finnes sköna beskrivningar på Salomo och Sulamit, vilka symboliserar brudgummen Kristus och hans brud, församlingen.

Jesus betalade ett högt pris för att vinna sin brud. Vi var alla under satans våld, trålar under synden. Men vi blev lösköpta med Kristi dyra blod. 1 Petr. 1:18.

HON KOMMER FRÅN ÖKNEN STÖDD PÅ SIN VÄN

Full av synd, sjukdom och nöd kommer hon, fångslad i bojor och band, trött, slagen, sargad... Men Jesus sökte och fann sin brud i vildmarken, "där ökendjuren tjöt. Han tog henne i sitt beskydd och sin vård, bevarade henne som sin ögonsten", och bar henne till sin ro. Det blev stor glädje samt en underbar förvandling.

En härlig doft omgiver bruden, böns och kärlekens heliga atmosfär, Guds vållukt genom Andens vind, strålar från nådens sol, återspeglande Guds härlighet. 2 Kor. 3: 18... Som en morgonrodnad utbredd över bergen, kommer Herrens folk som en segrande här."

Den levande Gudens församling kommer, blickande ständigt framåt och uppåt, väntande på den stora bröllopsfesten, som snart skall firas hemma i fadershuset.

I bibelns sista bok, kap. 21 talas
forts. sid. 16

I Persien fanns det några nyckelpersoner som hade fått nyckelplatser utan någon som helst egen förtjänst. Här möter vi Ester, "stjärna" eller Hadass som hon heter. Hon hade inte gjort någonting för att få den plats hon hade vid konungens sida, utan alla de ting som förde henne dit fick hon som gåvor i födseln.

Här möter vi även Mordokai, som är Esters farbror och fosterfar. Han är en mänsklig man. Han hade sin plats i konungens port och där tjänade han troget. Han blev en dag vittne till att två av konungens statsråd hade planer på att lägga hand på konungen. Han rapporterade det här lojalt till Ester, som då var drottning, och hon framförde det här till konungen.

Resultatet blev att hotet från hovmännen undanröjdes. De två männen Bigetas och Teres, röjdes ur vägen, de upphängdes på trä, eftersom man fann att det som Mordokai vittnat om, var sant.

Vi ser att Mordokai skötte sin tjänst lojalt. Han invecklade sig aldrig i någon spion- eller agentverksamhet eller något slag av uppviglande verksamhet. Här möter vi ett drag som gått i arv från den miljö som han växte upp i. Han hade lärt av sina fäder att alltid vara lojal. Av dem hade han också lärt sig något annat. Det var att aldrig böja knä eller tillbedja någon människa.

Därför var Mordokai lojal så länge han såg att det var rätt. Men när det utfärdades ett edikt om att alla skulle tillbedja konungens närmaste man Haman, då sade han nej.

Det här läser vi i Ester 3: 2—4.

"Och alla konungens tjänare, som voro i konungens port, böjde knä och föllo ned för Haman, ty så hade konungen bjudit om honom. Men Mordokai böjde icke knä och föll icke ned för honom.

Då sade konungens tjänare, som voro i konungens port, till Mordokai: Varför överträder du konungens bud?

Och när de dag efter dag hade sagt så till honom, utan att han lyssnade till dem, berättade de det för Haman för att se, om Mordokais förklaring skulle få gälla: ty han hade berättat för dem att han var jude."

Här ser vi att någonting skett som tvingat fram ett avgörande. Mordokai protesterade och följde sin övertygelse, sin tro. Han vägrade tillbedja någon annan än Gud, och för den tron och den ståndpunkten var han redo att offra sin tjänst. Men inte bara sin tjänst utan också sitt liv. Vi ser här någonting som fanns inuti, någonting som han bar inombords. I det avgörande ögonblicket, markerade detta en skiljemur mellan honom och människorna omkring honom, och det var hans tro på Gud. Han levde i en sekulariserad miljö, och han var själv sekulariserad, men här visade det sig var han hade sin förtröstan och sin tro, att den fanns där och den var avgörande.

Det kommer en kallelsens prøvotid för de brinnande. Den kommer ingen undan. Det kommer också en kallelsens prøvotid för de ljumma och för de sekulariserade. Han ställer dem inför avgöranden, och tvingar dem

Guds fol

Predikan av Arne Imsen del II

Det kommer en kallelsens prøvotid för de brinnande. Den kommer ingen undan. Det kommer också en kallelsens prøvotid för de ljumma och för de sekulariserade. Han ställer dem inför avgöranden, och tvingar dem till beslut och handling. Detta gör Gud därför att han har omsorg om var och en, därför att han vill frälsa varje människa från det som binder och hindrar. Inför Gud räcker det inte med en bekännelse. Han vill se oss stå för vår bekännelse till dess yttersta konsekvens. Plötsligt så kommer Gud till människan och ställer henne inför ett avgörande. Han kommer till de brinnande. Han kommer till de ljumma, och han kommer till de sekulariserade.

till beslut och handling, därför att han har omsorg om var och en och därför att han vill frälsa varje människa från det som binder och hindrar.

Det kommer en sådan uppgörelse. Vi läser om hur hela kolonin i Persien hamnar i en krissituation. Ester 3: 8—13.

„Och Haman sade till konung Ahasveros: Här finns ett folk, som bor kringspritt och förstrött bland de andra folken i ditt rikes alla hövdingdömen. Deras lagar äro olika alla andra folks, och de göra icke efter konungens lagar, därför är det icke konungen värdigt att låta dem vara.

Om det så täckes konungen, må fördenskull en skrivelse utfärdas, att man skall förgöra dem. Tio tusen talenter silver skall jag då kunna väga upp åt tjänstemännen till att läggas in i konungens skattkamrar.

Då tog konungen ringen av sin hand och gav den åt agatiten Haman, Hammedatas son, judarnas ovän.

Därefter sade konungen till Haman: Silvret vare dig skänkt, och med folket må du göra, såsom du finner för gott.

Så blevo då konungens sekreterare tillkallade på trettonde dagen i första månaden, och en skrivelse, alldeles sådan som Haman ville, utfärdades till konungens satraper och till ståthållarna över de särskilda hövdingdömena och till furstarna över de särskilda folken, till vart hövdingdöme med dess skrift

det att gå inför Gud, så att han får ge oss svaret och lösningen och stärka oss.

Det var det man gjorde, när det här ohyggliga påbudet kom till kännedom i kolonin. Man gick inför Gud i åkallan och bön. Folket mötte den här situationen med ett radikalt och riktigt svar. När påbudet gick från provins till provins, gick folket in i bön.

Ibland känner vi oss utlämnade. Vi tror att vi är på en olycksväg, när det i själva verket är så, att Gud vill föra oss in i en djupare gemenskap med honom, när han vill lära oss att förtrosta på honom och vända oss till honom i bön.

Men den kamp som vi är införsatta i är inte i första hand en kamp för vår existens här på jorden. Den gäller inte i första hand vår komfort eller vårt livsutrymme, utan det är en kamp mot ondskans andemakter. Vad vi var och en måste nå fram till, det är en fridlyst plats inom oss, dit dessa makter inte kan nå.

När Mordokai fick veta vilka åtgärder konungen vidtagit, rev han sönder sina kläder. Men inte nog med det. Ester 4: 1.

”När Mordokai fick veta allt allt vad som skett, rev han sönder sina kläder och klädde sig i säck och aska och gick så ut i staden och uppgav högljudda och bittra klagorop.

Och han begav sig till konungens port och stannade framför den, ty in i kungens port fick ingen komma, som var klädd i sorgedräkt.”

Vi har en bekännelse, och vi säger oss ha en strävan efter det gudomliga realiteter. Men är vi inte beredda att visa prov på ödmjukhet, är vi inte redo att gå in i förödmjukelse, då är vi inte heller särskilt uppriktiga i vår sökan efter Gud. Mordokai rev sönder sina kläder inför folket. Så gick han ut i staden avklädd den yttre värdigheten. Där gick han som ett levande vittnesbörd att han sörjde. Han sörjde inför Gud.

Vad Gud vill åstadkomma i oss är någonting mycket djupare än den yttre bebyggelsen. Han nöjer sig inte med, att vi den ena dagen talar till honom och lovsjunger och gläds i tacksägelse, men nästa dag är Andens motståndare. Han vill ge oss ett *heligt allvar* i våra hjärtan, så att vi klarar de prövningar vi möter och så att vi ser sammanhanget vi befinner oss i. Det är inte våra egna personliga önskemål vi skall se på, utan det gäller Guds folk, församlingen.

Vi måste se det som är församlingens framtid. Gud har gett oss sitt profetiska ord, och vi har tagit del av det. Vi vet att församlingen kan snärjas i världsväsendet och sugas upp av världsordningen. Vi ser omkring oss idag en stor mängd ljumma kristna. Vi ser att huvudparten av kristenheten har fångats upp av världen, och hur de skaffat sig ett världsligt tänkande och ett världsligt livsmönster. Men Gud har gett oss en väg in i kraften och elden. Han gett oss vapen att väcka upp de sovande och de ljumma.

Mordokais reaktion startade en kedjeverkan. När påbudet gick ut bland de andra judarna, solidariserade de

vänd!

ket

och till vart folk på dess tungomål. I konung Ahasveros namn utfärdades skrivelsen, och den beseglades med konungens ring.

Sedan kringsändes med ilbud brev till alla konungens hövdingdömen att man skulle utrota, dräa och förgöra judarna, både unga och gamla, både barn och kvinnor, alla på en och samma dag, nämligen på trettonde dagen i tofte månaden, det är månaden Adar, varvid ock deras ägodelar såsom byte skulle givas till plundring.”

Vi kastas ständigt in i nya situationer, svårigheter och problem. Vi möter kamp och nöd och vända. Då är det viktigt att vi förstår vilka möjligheter att tjäna Gud vi har, när den ena eller andra svårigheten kommer. Då gäller det att inte bli bedragen och falla i missmod och förskräckelse eller att hamna i fruktan, utan de gäller

sig med Mordokai. Men nu gällde det inte bara solidaritet. Det gällde inte bara livsutrymme. Det gällde liv eller död.

”Och i vart hövdingadöme, dit konungens befallning och påbud kom, blev det stor sorg bland judarna, och de fastade, gråto och klagade, ja, de flesta satte sig i säck och aska.” Ester 4: 3.

Mordokai hade startat en intensiv bönekampanj. Och när det här sker, att Guds folk börjar bedja, ropa och åkalla, då följer verkningar. Då tar Gud de redskap han kan använda, och då visar det sig att lite varstans finns det anonyma troende, sådana som inte så frimodigt eller öppet har bekänt att de tror på Jesus och lever för Jesus. Det finns nyckelpersoner i varje sammanhang, och när konfrontationen kommer, tvingar den fram dessa människor till avgörande och ställningstagande.

Så står då plötsligt drottning Ester inför detta avgörande, inför avgörandet om sin egen identitet, sin egen härstamning, och vem hon som människa tjänar, och vad den tro, som han bär inom sig egentligen innebär.

Hon får höra om Mordokais öppna sorg inför folket och hur han klätt sig i säck och aska. Och vi läser några verser i Ester 4: 4–14.

ket i konungens hövdingdömen vet, att om någon, vare sig man eller kvinna, går in till konungen på den inre gården utan att vara kallad, så gäller för var och en samma lag: att han skall dödas, såframt icke konungen räcker ut mot honom den gyllne spiran till tecken på att han får leva. Men jag har icke på trettio dagar varit kallad att komma till konungen.

När man nu berättade för Mordokai, vad Ester hade sagt, sade Mordokai, att man skulle giva Ester detta svar: Tänk icke, att du ensam bland alla judar skall slippa undan, därför att du är i konungens hus.

Nej, om du tiger stilla vid detta tillfälle, så skall nog hjälp och räddning beredas judarna från något annat håll, men du och din faders hus, I skolen förgöras. *Ven vet, om du icke just för en sådan tid som denna har kommit till konungslig värdighet?*”

I den stunden träder drottning Ester fram ur den anonymitet som hon hade tagit sig, när det inte fanns någon kompromiss kvar längre, utan bara två möjligheter. Antingen följa sin inre övertygelse eller så ge vika för omgivningens tryck.

”Då lät Ester giva Mordokai detta svar: Gå åstad och församla alla judar, som finnas i Susan, och hållen fasta för mig, I skolen icke äta eller dricka något under tre dygn, vare sig dag eller natt. Jag med mina tärnor vill ock sammanlunda fasta, därefter vill jag gå in till konungen, fastän det är emot lagen. Och skall jag gå förlorad, så må det ske.” Ester 4: 16.

”Vem vet, om du icke just för en sådan tid som denna har kommit till konungslig värdighet”

”När nu Esters tjänarinnor och hovmän kommo och berättade detta för henne, blev drottningen högeli gen förskräckt, och hon skickade ut kläder till Mordokai, för att man skulle kläda honom i dem och taga av honom sorgdräkten; men han tog icke emot dem.

Då kallade Ester till sig Hatak, en av de hovmän som konungen hade anställt i hennes tjänst, och bjöd honom att gå till Mordokai, för att få veta vad som var på färde, och varför han gjorde så.

När då Hatak kom ut till Mordokai på den öppna platsen i staden framför konungens port, berättade Mordokai för honom allt vad som hade hänt honom och uppgav beloppet av den penningssumma som Haman hade lovat väga upp till konungens skattkamarar, för att han skulle få förgöra judarna.

Och en avskrift av det skrivna påbud som hade blivit utfärdat i Susan om att de skulle utrotas lämnade han honom ock, för att han skulle visa Ester den och berätta allt för henne och ålägga henne att gå in till konungen och bedja honom om misskund och söka nåd hos honom för sitt folk.

Och Hatak kom och berättade för Ester, vad Mordokai hade sagt. Då bjöd Ester Hatak att gå till Mordokai och säga: Alla konungens tjänare och fol-

Vi har ansvar inte bara för vår egen frälsning. Vi har ansvar också för människor omkring oss. Frågan är om det finns stunder då vi utlämnar våra syskon för att klara vårt eget skinn? Finns det ögonblick när vi sviker då vi borde vara trogna?

Gud vill ta oss hem allihop. Och han prövar och väcker oss genom att sätta oss i situationer där vi måste ta ställning. Han sänder någonting i vår väg som är nödvändigt för att hålla oss vakna så att vi inte går under för den världsande som opererar i tiden. Utan fullgör uppgiften som hans vittnen, Guds vittnen på jorden och som skapar historia.

Varenda en av oss är en nyckelperson. Gud har placerat dig på en plats och i ett sammanhang. Han har satt dig att fungera bland ett antal människor och att arbeta och tjäna inför ett antal människor. Sviker du, så sviker du inte bara dig själv, utan du sviker många människor. Sviker du, går ett svekets rop ut till människor. Tjänar vi och följer vi Guds plan öppnar vi himmelen inte bara för oss själva, men också för många andra.

... **Ord på vägen** ...
Tel. 08/26 88 60 (aut. telesvarare)

Spiritualismen bryter fram:

Vad skall vi säga om de ockulta tingen?

Ur C. Nygaard-Andersen: Bakom dödens förlåt

□ Vad skall vi tänka om den spiritistiska tydningen av tingen och om dess lära? Den talar om en väg att genom medier och andemeddelelser på mera materiell väg komma i förbindelser med de döda.

Här gäller det att döma klart för att inte vilseledas. Man kan inte rent ut kalla de spiritistiska fenomenen för humbug. Här är det fråga om själsliga fenomen som man inte kan komma ifrån. Det gäller utforskade och hittills väsentligen utforskbara områden av vårt mänskliga liv som har själslig realitet. Det skall säkert komma nytt ljus över dessa ting och ny klarhet över den "psykiska forskningen". Det finns mer mellan himmel och jord än vi vet om.

Det är t. ex. känt av alla att det trots avståndet kan förekomma en förbindelse mellan en son som ljuter drunkningsdöden på det stora havet och hans lilla mor därhemma, som precis på samma tid som olyckan händer har ångestförmimmelser och ett tydligt synintryck av den döende gossen. Det finns djup i själen som ännu endast kan anas. Det kommer nog en dag upptäckter på detta område som visar oss lagar i själens värld som vi idag inte känner. *Telepatien* (förbindelse mellan människor på avstånd), *telästesien* (tanke-läsning), *klärvoajans* (en speciell klarsynthet) *Telekinesien* (ting som sättes i rörelse uteslutande genom en psykisk impuls) — alla dessa främmande namn uttrycker en verkan av själslivets dolda krafter, vil-

ket utforskning ännu blott är i sitt vardande och som också är en tummelplats för dilettantism.

Men från att erkänna den psykiska forskningens rätt och till att fastslå spiritismens lära som sanning är det ett väldigt språng. Spiritismen menar att man på de nämnda och andra vägar kan träda i förbindelse med de avlidna. Och icke det allena: Den bygger en hel religion på grundvalen av dessa psykiska försök. Den talar om astralvärlden, i vilken astralandar förädlas och växer i renhet samtidigt som tanken förbindes med reinkarnationen (en människas fortsatta tillvaro som ett annat väsen).

Domprost Skovgaard-Petersen: "Det som för spiritismen är huvudsak fördömer bibeln; och det som för bibeln är huvudsak förnekar spiritismen." Spiritismens stora intresseområde är ju att försöka träda i förbindelse med avlidnas andar, och för det varnas det i bibeln, först och främst i 5 Mos 18:11, 12: "Hos dig må icke finnas någon som förehar besvärjelsekonster, ingen som frågar andar eller som är en spåman eller som söker råd hos de döda. Ty en styggelse för Herren är var och en som gör sådant."

Jes 8:19, 20: "Och när man säger till eder: 'Frågen andebesvärjare och spåmän, dem som viska och mumla' så svaren: 'Skall icke ett folk fråga sin Gud? Skall man fråga de döda för de levande? Nej, till lagen, till vittnesbördet!'"

Nu banar vetenskapen väg för spiritismen

Under de senaste tio åren har enligt uppgift de ockulta rörelserna fångat upp 30–40 000 personer. På bokhandelsdiskarna kan man avläsa intresset genom den flod av böcker som kommit och som behandlar alla frågor rörande det utomsinnliga. I några städer har man t.o.m. öppnat speciella bokshopar, när man märkt ett verkligt underlag för sådana.

Bibelns lära om spiritualismen är klar. Många kristna böcker har tagit upp ämnet och varnat för det. Märkligt är dock att så få kristna författare försökt sätta in spiritualismen i sitt profetiska sammanhang. Det är inte nog med att konstatera, att bibeln förbjuder att syssla med alla former av spiritualism, vare sig den är vetenskaplig eller religiös. Det är lika nödvändigt att förstå varför bibeln förbjuder.

I dessa dagar håller spiritualismen på att bli salongsfähiq genom att vetenskapen börjat undersöka de själsliga fenomenen. Det är nog inte utan orsak som årets nobelpristagare i medicin just sysslat med beteendevetenskaperna. Steget till den parapsykologiska forskningen är härifrån inte långt och inte heller till den s.k. ufologin, vilken behandlar frågan om oidentifierade flygande föremål.

Nu är väl vetenskapen i sig själv varken ond eller god, men just själva intresset för alla dessa företeelser måste utan tvivel bana väg för en större mottaglighet och till slut även fysisk kontakt med andevärlden.

När man i bibeln läser om de yttersta dagarnas djupa religiösa liv, har

forts. på sid. 16

Ett i bibeln, särskilt i G.T., ofta återkommande ord är "olja". Med olja avses i Skriften främst olivolja, som utvanns ur oliven genom pressning eller malning.

Oljan användes i Israel i många sammanhang, både profana och sakrala. Bl. a. nyttjades den som belysningsändamål. Den gjorde också tjänst medicinskt till att lindra sårsmärtor o. dyl. I liknelsen om den barmhärtige samariten heter det, att mannen, som hade fallit i rövarhänder, fick sina sår behandlade med olja och vin. Av liknelsen om de förståndiga och oförståndiga jungfrurna framgår det, att de sistnämndas fel var, att de saknade olja, symbolen på den helige Ande. Matt. 25: 1f.

När tabernaklet restes, smordes tältet, arken, bordet och ljusstaken och andra ting för att helgas åt Herren.

Översteprästen och prästerna smordes med olja. När konungadömet kom, invigdes konungarna till sitt höga ämbete genom att smörjas i olja.

Ordet "Messias" betyder "Den Smorde". Jesus Kristus blen smord med den helige Ande, som oljan är

en bild på.

Samtidigt som världen upplever sin oljekris, upplever kristenheten en andlig kris, kanske utan motstycke i historien.

I början på seklet upplevde de flesta kyrkor och församlingar en "oljekris". Det var när pingstväckelsen bröt fram och Herren döpte i helige Ande och utdelade sina gåvor. De som då mottog den nya väckelsen och gjorde denna upplevelse blevo hånade, föraktade och förföljda. "Pingstvän" var på den tiden ett förnedrande smädesord i så gott som alla religiösa sammanhang. Att då vara en "tungomålstalare" var något av det mest förnedrande man kunde tänka sig. Då var det vanligt, att de utstöttes ur sitt sammanhang, och andra som icke direkt blev uteslutna, kände ett sådant kompakt förakt och motstånd, att de ansåg sig nödgade att skapa en ny gemenskap med likatänkande och med bröder och systrar, som gjort samma upplevelse. Men de som gjorde denna upplevelse, var saliga och lyckliga. De besjälades av sann pionjäranda och elden spred sig i samma takt som hån, förakt och förföljelse gjorde sig gällande.

I dag, endast några årtionden senare, upplever kristenheten en ny oljekris, men av helt annan karaktär. Tungotalet t. ex. som då var orsaken till hån och förakt, har nu blivit populärt, ja t.o.m. inom vissa kretsar inom katolska kyrkan. Döpet i den helige Ande, som då i början av seklet var främsta orsaken till splittring, har nu blivit ett medel till enhet. På enhetskonferenser kan man nu tala om Anden och tungotalet i en gemytlig anda och atmosfär. Det finns ännu många bibliska sanningar och andra utombibliska dogmer och traditioner, som icke skapar den enhet man eftersträvar, men dem lämnar man då naturligtvis å sido.

Vad har hänt?

Hur har det som för endast några årtionden tillbaka, var det stora stridsämnet helt plötsligt kunnat bli det som nu förenar olika kyrkor?

Den nya generationen av pingstvännen, bekänner genom sin tolerans, att föregångarna och pionjärerna, som kämpar för denna sanning, gjorde det på ett felaktigt sätt. De var för intoleranta och blev orsak till många splittringar.

Oljekris

Idag upplever kristenheten en allvarlig oljekris. "Ge oss av er olja", ropas det från många håll till "pingstvännerna", dvs. de som upplevt Andens dop och har erfarenhet av Andens gåvor.

På samma sätt talade Jesus i sin framställning om hur det skall vara vid tiden

för hans ankomst. "Ge oss av er olja", ropade de oförståndiga jungfrurna till dem som hade, strax innan brudgummen kom. Och det märkliga har skett. T. o. m. katolikerna vill ha den helige Ande idag. Vad har hänt?

"Ge oss av er olja" ropas det i dag från många håll till "pingstvännerna", d.v.s. dem som upplevt Andens dop och har erfarenhet av Andens gåvor. Så delar man med sig och fyller på i de tomma lamporna. Det skulle naturligtvis var fel att inte dela med sig av sina upplevelser. Det skulle vara själviskt att visa bort de sökande. Det är inte tid längre till diskussioner och över-

"Den skulle ingalunda räcka till för både oss och eder. Gån hellre bort till dem som sälja och köpen åt eder." De visade bort de oförståndiga. De visade bort dem från sig själva, till dem som hade rätten att sälja. Den ende som har rätten att sälja olja är juden från Nasaret, Jesus Kristus, Han är ägaren till den verkliga oljekällan som aldrig sinar.

Enligt den mentalitet, som i vissa

"Kom ihåg Lots hustru" sade Jesus. Från visst håll i dag är uppmärksamheten tvärt om; "Glöm sådana negativa saker." Strunta i hustrun och låt oss i stället tänka på det positiva i händelsen. Lot och hans barn blev ju i alla fall räddade även om det var med knapp nöd.

Och var ska vi i "kärleksväckelsen" placera martyrskan, som ropar till Gud om hämnd? Bara under medeltiden när den katolska kyrkan drog fram och tvångskristnade skarorna led hundratusentals martyrdöden på det mest brutala sätt.

"Och när det bröt det femte in-seglet, såg jag under altaret de människors själar, som hade blivit slaktade för Guds ords skull och för det vittnesbörds skull, som de hade. Och de ropade med hög röst och sade; Hur länge du helige och sannfärdige Herre, skall du dröja att hålla dom och att utkräva vårt blod av jordens inbyggare?" Upp. 6: 9—11.

Medel till enhet

I det politiska spelet har man gjort en upptäckt; Oljan är f. n. det effektivaste vapnet, man kan använda i sin kamp mot fienden. En supermakt ligger bakom och flyttar oljekungarna efter eget befinnande. Även i diplomatin om Andens olja är det en supermakt, som ligger bakom och flyttar fram pjäserna i slutspelet till egen vinst. Anden och nådegåvorna har av många exploaterats och blivit en affärsvara. En hel del har blivit rika, och det finns i dag inte så få småmiljonärer utspridda över världen. Deras förkunnsel är smart, lockande och tilldragande. De framställer Gud som den bästa, man kan göra affärer med. Han ger många hundra procent ränta. Så har man legaliserat det som Jesus och apostlarna så ihärdigt varnade för. Luk. 19. 1Tim. 6: 9, 10.

Bibeln talar om en tid i mänsklighetens historia, då "tungomålslandet" var det effektivaste medlet, som skapade förutsättning för enhet och gemensam företagsverksamhet.

"Och hela jorden hade enahanda tungomål och talade på enahanda

Av Ernst Höglander, Brasilien

läggningar hur vi ska handla. Midnattsropet: "Se brudgummen kommer", har redan gått ut, och det gäller att handla snabbt för att kunna rädda de stora värden som står på spel. Det är midnattstid, det vet alla både "förståndiga" och "oförståndiga" genom det kaos och virrvarr, som tiden uppvisar, och först och främst är det ju kyrkans plikt att frälsa världen. Men för att kunna frälsa världen ur det kaos den befinner sig, måste alla förenas och därför är det viktigaste av allt enhet på vilka grunder det än må ske.

"Ge oss av er olja." Det är en begäran från en opånyttfödd skara "kristna", som också vill vara med därför att man förstått allvaret i tiden. Det är Jesus som talar så i sin framställning hur det ska vara vid tiden för hans ankomst, Matt. 25. Det var en begäran, den sista innan brudgummen kom. Alla ville ha oljan. Och det märkliga har skett. T.o.m. katolikerna vill ha den helige Ande i dag.

Men Jesus framställer skaran som delad i två partier; förståndiga och oförståndiga. Visa eller förståndiga kallades de som hade väntat brudgummen och under tiden försett sig med olja. De hade förnyat oljebehovet. De andra kallades för ovisa eller oförståndiga, därför att de inte hade varit så noga med själva oljan. De var oförståndiga nog att tro, att hade de bara lampan, så klarade de sig nog.

Och vad svarade de förståndiga?

För det första svarade de ett radikalt "nej", och därefter gav de förklaringen varför de gav detta till synes kärlekslösa och egoistiska svar.

kretsar är rådande i dag, skulle man säkerligen ha lagt hela skulden på de förståndiga för att de oförståndiga inte kom in i bröllopsalen. Man skulle ha börjat diskutera saken och kommit fram till den slutsatsen, att de förståndiga gjorde ett stort misstag, då man visade bort de oförståndiga. Det var ju en så kort tidrymd mellan de oförståndigas begäran att få olja och brudgummens ankomst. Det skulle säkert ha räckt till för båda parterna, så att även de oförståndiga skulle ha kunnat komma in i bröllopsalen.

Kom ihåg Lots hustru

"Men när de gingo bort för att köpa, kom brudgummen, och de som voro redo gingo in med honom till bröllopet, och dörren stängdes igen. Omsider kommo ock de andra jungfruarna och sade: 'Herre, herre, låt upp för oss.' Men han svarade och sade: 'Sannerligen säger jag eder: Jag känner eder icke.' — Vaken fördenskull; ty I veten icke dagen, ej heller stunden."

Trots att Midnattsropet har gått ut: "Se brudgummen kommer", ska han för de flesta komma överraskande. Såsom floden kom över en materialistisk mänsklighet, så skall det vara vid Människosönens tillkommelse. Det skall ske såsom det skedde i de kultiverade fina städerna Sodom och Gomorra. Lot och hans kära hustru hade inte en tanke på, att någon fara för deras liv eller ägodelar låg före. Därför visade det sig hur svårt det var att frigöra sig från välståndet för predikantfamiljen Lot. Som ett varnande exempel står fru Lot ännu kvar på slätten.

forts. sid. 16



● Religionen är, trots alla utsagor om motsatsen, själva livsnerven i det judiska samhället. Här t. v. sitter en rabbinlärjunge och studerar Talmud invid Klagomuren

Den fortgående motsättningen mellan judar och araber har lett till att vi fått höra allt fler människor komma med synpunkter och förslag till lösningar på konflikten. Ett vittnesbörd av en representant från det unga Israel vill Midnattsropet presentera. Det är från Susanna Markus, svensktalande reseguide, och det var under oktoberkriget i Israel som MR träffade henne.

Hennes berättelse är intressant så tillvida att då hon berättar sitt folks historia lyckas hon fullständigt utlämna sitt folks religiösa tradition. Man möter i stället ett nästan krasst tänkande, där statens existens tycks bero på kanoner och effektiviteten hos ett militärt försvar.

Susanna Markus snuddar dock vid en fråga, som borde intressera henne mera. Hon talar om den arabiska mentaliteten. Och det är faktiskt här som konfliktens kärna ligger. Här möts nämligen två helt oförenliga mentaliteter, två livsmönster och världar, som har sitt egentliga ursprung i två olika religioner. Då man studerar saken närmare förstår man att det här egentligen är fråga om en religiös dissonans, som aldrig kan överbryggas med tekniska överenskommelser. Vad som måste till är en Försonare.

Vad är orsaken till palestinakonflikten?

Konflikten mellan judar och araber har en lång förhistoria. Huvudproblemet är egentligen detta: skall det finnas en judisk stat eller inte. Då måste man också förstå bakgrunden, nämligen den djupa antisemitism, eller som jag vill kalla det antijudiskhet, som funnits i alla tider.

Vem minns inte vad som kom fram i Frankrike på sin tid, då en framstående judisk officer, **Dreyfus**, blev ställd inför rätta och förklarad som förrädare, fastän han, som det visade sig senare, var helt oskyldig.

Det var då tanken väcktes på en egen judisk stat som en lösning på judarnas problem. Vi erinrar oss **Theodor Herzl**, som började gå från regering till regering för att finna en fristad. Än var det Sydamerika, än var det Uganda, som var aktuellt, eller så var det någon annanstans. Till slut, under trycket från andra judar, började han förhandla med turkarna om Palestina.

Lägg märke till att före 1917 låg det här området under turkarna. Därefter övergick det till britterna. Palestina har alltså aldrig utgjort en arabisk stat, även om det bodde araber där.

Man bör komma ihåg, hur situationen var fortfarande 1917. I Ryssland förekom stora pogromer. Min farfar upplevde det som barn. Man kunde komma ridande till häst, hoppa av den, springa in i en judisk affär och slänga omkring med ett svärd, så att alla som var i närheten blev ett huvud kortare.

Min farfar flydde till Danmark, andra flydde till Amerika och en stor grupp flydde och kom hit.

Det var under dessa förhållanden engelsmännen gick med på att det i palestinaområdet skulle upprättas ett judiskt hem. Samtidigt lovade de ut något annat till araberna, och det är kanske det som är kärnan till hela mellanösternproblemet. Med sin romantiska inställning till araberna, utlovade engelsmännen ett storarabiskt rike. Men vad kan ett storarabiskt rike vara annat än hela Mellanöstern. Det finns inte plats för ett judiskt område i ett storarabiskt rike.

Levde sida vid sida

Före 1917 levde judar och araber sida vid sida i Palestina. 1947 fanns här dubbelt så många araber, och en stor del av dem var sådana som invandrat, därför att det skapats arbetsmöjligheter för dem. Judarna hade börjat bygga städer och industrier, och man hade börjat bruka jord, som man köpt av turkar eller arabiska feodalherrar.

Från att ha levt sida vid sida, ändrades situationen 1917. Då ser vi att araberna den ena gången efter den andra organiserade sig för att angripa judarna. Höjdpunkten kom väl 1936, då araberna gick in i ett judiskt område i Hebron och som kosackerna helt kallt slaktade ca 40 judar.

Orsakerna till denna omsvängning berod-

de på nyväckta nationalkänslor och en önskan om ett Storarabien, där det inte fanns plats för ett judiskt samhälle.

Det fanns även en annan orsak, som låg i den arabiska mentaliteten. Araberna tar mycket lätt till vapen, inte då bara mot judar utan även mot varandra. Därför kommer det ofta till mord.

En annan sak är avundsjukan. Om en granne klarar sig bättre än jag, då försöker jag inte bygga upp något liknande eller försöker komma underfund med hans knep. Nej, jag sätter eld på hans mark, hugger ned hans träd. Det är alltså helt enkelt fråga om vandalism.

Det är mycket farligt för mig att säga på det här viset, och det kräver en djup analys av hela det arabiska samhället. Det är en helt annan mentalitet än vi är vana vid här. Förstår vi det, förstår vi också hur araberna har handlat mot judarna. De ser plötsligt folk som kommer och köper upp jord och börjar bygga, och det är jord som araberna själva sålt på samma sätt som de sålt till andra, därför att araberna hade ingenting emot judarna. Men då har de blivit avundsjuka emot dessa människor, som kommit och satt igång allt möjligt.

Allt detta har skapat ett stort hat emot judarna, och det var därför som araberna gick ut i krig. Det ögonblick en kibbutz har upp-

forts. sid. 18

beroendet av människor och på en gång ta på sig ett mycket större ansvar, därför att man blev ensam, men också att skjuta ansvaret för ens eget liv i händerna på den ende som kunde ta det: Jesus.

Någon kraft kände jag inte. Men efter bara några dagar blev jag andedöpt. Då lyftes jag upp och såg världen i ett annat ljus. Jag såg den genom det sanna ljuset, Jesus Kristus. Det var som att se, utan att ändå se, kärnan varifrån allting utgick. Och jag förstod meningen, och var jag var och vart jag var på väg. I andedopet fick jag kraften och förstod att detta var någonting som förändrade människor och drev människor ut till andra för att vittna, predika och hjälpa, därför att man lyftes upp till aktivitet, till att handla, tala, verka.

När jag förstod det här, då förstod jag också att den tro på Jesus som jag hade fått, den måste vara av sådan kvalitet, att jag kunde offra allt för honom. Blev det några kompromisser, då var det meningslöst och då förnekade jag honom. Hade han kallat mig, hade han frälst mig och hade jag sagt till honom att ta hand om mitt liv, då kunde jag inte ställa några villkor. Då måste jag låta *honom* ställa villkor, och vad han än sade så måste jag följa honom. Detta innebar, att jag måste lämna allting bakom mig, så att jag inte var beroende av någonting annat än min tro på Jesus.

Till Guds förfogande

Så kom kampen. Skulle det här fungera i vardagen, dag för dag? Kunde man lämna allting bakom sig och gå in i ett enda: tro på Jesus? Det var en kamp på liv och död. Man var med i församlingen och hade kristna människor omkring sig varje dag. Men vem skulle kunnat ana att man kämpade för sitt liv varje dag och att man kämpade en fruktansvärd kamp för att behålla tron på Jesus och att få kraft att lämna allt det gamla! Det är ju så här, att Guds plan med en människa, den är liv. Utanför den möter

man allt det som är död och som bryter ned. Guds plan med en människa det är ett ja. Till livet finns det bara en väg, och det är ett ja med alla dess konsekvenser. Ett nej det innebär att gå mot förintelsen och döden, och det får man erfara att det gäller inte bara den eviga tillvaron utan det gäller också våra dagar på jorden.

När då en människa ställer sig till Guds förfogande och i hans plan med hennes liv, då blir det naturligtvis den första tiden en andlig strid som upplevs som fruktansvärd därför att man då inte har vare sig mycket tro eller mycket kraft.

Nyfödda barn

Vi talar om själavård och säger att det är en svår sak. Och visst är det. Varje gång någon blir frälst, så får vi ett nyfött barn att ta hand om. Det barnet behöver hjälp, omvårdnad, stöd och förbön. Det barnet måste gå den här vägen, från död till liv. Det kommer att måsta kämpa dag för dag under en lång tid för att få behålla det liv, som Jesus har gett det. Det måste kämpa för att behålla sin tro som det fick när det föddes. Det måste kämpa för att bryta med allt som hållit det som slav i världen, och det måste kämpa i bön för att lära sig bedja och för att tala med Jesus och uppehålla livet och växa och fostras. Ofta är det inte heller bara själsliga sår som måste läkas. Det kan också vara kroppsliga. Om det är någon som har använt narkotika eller varit läkemedelsmissbrukare eller alkoholist, så finns det kroppsliga sår som måste läkas.

Jesus är mäktig att göra allt det här. Men vad vi måste göra det är att hjälpa våra nyfödda in i livet med Jesus, så att dom lär sig att förtrösta mer och mer på honom och inte försöker kämpa med någon kraft, som dom har själva.

När det så kommer nyfrälsta till församlingen och kommer med i församlingssamfundet, skall där finnas en sann gemenskap, som omfattar de människor vilka är i församlingen. Även i Maranata har det funnits ett borgerligt familjeliv som har varit så utpräglat att man stängt

sig inne i sina lägenheter och aldrig ens reflekterat över att det finns nya syskon i församlingen, som behöver få del av familjegemenskap.

Vad är det du vittnar om för människorna?

Jag vittnar om detta som förändrade hela min livsinriktning, att jag mötte Jesus och att han är den väg vi människor har att gå till livet. Han kan visa en människa vem hon själv är, varför hon är och vad hon är ämnad att göra, och att Gud har en plan för varje människa. Där finns detta som vi kallar förutberedda gärningar. När vi går in i vår kallelse och vår uppgift, så går vi på en utstakad väg.

Varje människa har en sökningsperiod. En tid när Gud söker henne på ett intensivt sätt för att ställa henne inför ett avgörande, om hon skall välja att tjäna honom eller inte. Det är då vi skall nå dem med evangelium. När vi har möten på torget ser man det här. Då kan man se att det finns några som är sökta av Gud på ett särskilt sätt och man ser vilka man skall gå och tala med.

Guds frälsningsplan

Man inser snart när man arbetar för Gud att det är inte så mycket man själv förstår. Man förstår inte alltid, varför han ber en göra det och det, och man har ingen egentlig överblick över vad som händer. Men Gud arbetar. Han arbetar i vardagen med mig och med människor omkring mig. Det är ingen slump att jag möter den människan och den och den. Det är ingen slump att själsligen sargade människor kommer till oss och frågar, berättar och gråter. Det är Guds stora frälsningsplan, som arbetar i vardagen, som söker, frälser, fostrar och sänder människor. Det är Gud som verkar idag på den här jorden för att frälsa och uppsöka det som var förlorat, och för att kalla ett folk i de här generationerna.

Ibland kommer en oerhörd kamp över en, när man upplever vilka behov som finns och hur lite man

forts. sid. 18



Världen idag

Pingst i Etiopien

□ Unga pingstvännen övervakas ständigt i Etiopien, läser vi. De kan inte samlas till några möten, då det är absolut förbjudet. I praktiken innebär detta att pingströrelsen i Etiopien idag är en underjordisk rörelse.

Religionskrig

□ Vi har stridit mot Israel politiskt och ekonomiskt, så vi måste strida även på det religiösa planet, menar Sudans president, som är muhammedan.

Samfundsbidragen

□ Anslagen till samfunden fördubblas och höjs från fem miljoner till tio miljoner kronor nästa år, om regeringen får igenom årets statsverksproposition. Samarbetsnämnden, som fördelar pengarna, utvidgas då till att även omfatta katolska kyrkan, estnisk-evangelisk-lutherska kyrkan och de mosaiska församlingarna i Sverige.

Andeutdrivning

□ Det blir mer och mer nödvändigt att återuppta andeutdrivningen, säger en biskop i anglikanska kyrkan, Robert Mortimer. Han letar nu efter någon som kan överta ställningen som officiell andeutdrivare i sitt biskopsdöme, eftersom allt fler ber om hjälp att driva ut onda andar. Själv säger han att han inte så ofta klarar av det.

Pop som opium

□ Religion tycks, enligt den sovjetiska ungdomstidningen Komsomolskoe Znamja, inte längre vara folkets främsta opium. Det nya opiet är popmusiken.

Katolsk demonstration

□ Med en katolsk präst i spetsen, bärande en mässhake i ångerns färg, tågade ett 30-tal ungdomar till operahuset i Rom för att protestera mot premiären på filmen "Jesus Christ Superstar". I en mässa som man deltog i, bad man Gud om förlåtelse för att något som "Superstar" spelas i Rom och på självaste operan.

Nedslående

□ Att skylla på TV:s bristande programutrymme är inte något annat än den obotfärdiges förhinder, tycker Dagen apropå TV:s frånvaro vid den kristna u-veckan i höstas. Det är nedslående, suckar tidningen.

Så känns det alltså att bli nedtystad, Dagen!

Karismatisk liturgi

□ Under en karismatisk konferens, anordnad av Tranås kyrka och Tranås frikyrkor, berättade den andedöpte komministern Sven Esselius, hur han börjat smörja sjuka med olja i samband med förbön, läser vi. Men han gör det

inte på samma sätt som frikyrkopredikanter. Han följer en ordning med fornkyrkliga anor. Efter syndabekännelsen uttalar officianten avlösningen, samtidigt som han med oljan tecknar ett kors på panna, öra, ögon, läppar och hand och betygar att Kristus har förlåtit allt vad den sjuke syndat i tankar, ord och gärning eller genom vad han sett och hört.

Kinas kristna

□ Kinas kristna har fått lida mycket för sin tros skull sedan revolutionen 1949, berättar Evangelii Härold (pv) i en artikel. Ett sätt är att myndigheterna ser till att de kristna inte får någon chans att stötta varandra. Myndigheterna ordnar så att de kristna flyttas till en annan del av det väldiga Kina, där det förut inte finns några kristna. Dessa förflyttningar sker främst med välutbildade kristna läkare, ingenjörer osv. som fått en dyr utbildning av staten.

Är detta en parallell till vad som skedde med de första kristna, då de genom förföljelse spreds över en stor del av den då kända världen? frågar artikel-författaren.

Mission bland muhammedaner

□ Målet är att få kristen mission bland muhammedaner helt stoppad, sades det vid en islamitisk världskongress i Beirut. Dialog kan man visserligen ha. Kristen mission är dock en kvarleva från kolonialismen, förklarade man.

Gud söker dig!

□ Har du tänkt på att du är en evighetsvarelse? Vi strävar och försöker få ut så mycket som möjligt av livet. Har du tänkt på vad som kommer efter livet?

Nog har du väl ibland önskat att du kunde få ett helt nytt liv. Få börja om igen. Försöka finna ut livets mening och göra det mera innehållsrikt. För visst har du försökt att göra det bästa av ditt liv. Engagerat dig. Intresserat dig för problemen, satt dig in i olika saker. Men vad har det hjälpt? Ditt eget innersta problem har du ju inte lyckats lösa. Känslan av tomhet som finns där, alla frågorna du har. De svar du försöker leverera till andra hjälper inte dig.

Du kan få ett nytt liv, bli född på nytt. Du förstår inte vad det innebär även om du skulle vilja. Men Gud söker dig. Han gör det därför att han älskar dig.

— Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv. Joh. 3: 16.

Gud har skapat dig för att leva i gemenskap med honom. Genom Jesus Kristus. Det är inte alls frågan om att ta ställning till någon religion, byta åsikt eller få en annan livsåskådning. Det fungerar bara inte på det sättet. DU MÅSTE BLI FRÄLST.

Det är inte något man anstränger sig för att bli genom att lägga av vissa saker, ändra stil eller byta miljö. Det är inte i första hand vad vi gör, utan vad vi är som skiljer oss från Gud. Det onda har vi inom oss — synden.

... om synd, ty de tro icke på mig, sade Jesus.

Inför Gud är alla lika. Förstår du vad jag menar? Du är i lika stort behov av frälsning om du lever i trygga sociala förhållanden eller om du lever helt utanför samhället. Olika aktiviteter tjänar bara som surrogat, att döva oron, gudsbehovet inom oss.

vänd!



ordet och vår tro

Liknelsen om bröllopet

Fråga: I Matt 22:a kap. första delen finns en liknelse av Jesus. Där talas om en man, som inte var klädd i bröllopskläder men ändå hade kommit in i bröllossalen. Vad åsyftas med bröllossalen?

Svar: Många har sagt att bröllossalen är himmelen, beroende på att mannen kastades ut i mörkret, där det skulle vara gråt och tandagnisslan. Mörkret skulle då vara liktydigt med helvetet. Enligt Upp. 21: 27 kommer dock inget orent in i himmelen, och därför kan bröllossa-

len inte vara detsamma.

Vi ser av liknelsen att de som var bjudna inte ville komma, ja, de gick så långt att de dräpte konungens tjänare.

De som var bjudna var en bild på Israel, som inte tog vara på kallelsen utan misshandlade Guds tjänare profeterna. Domen blev enligt v. 7 död och förstörelse. Då gick kallelsen ut till andra, både onda och goda, som man träffade på, och bröllossalen blev full.

Vi möter här en österländsk bild av ett bröllop. Alla som kom till bröllopet fick nämligen

speciella bröllopskläder. I detta fall när konungen kom in i bröllossalen fick han dock se en man, som inte bar bröllopskläder. Hur hade det gått till?

Bröllossalen är en bild på församlingen, dit både ond och god, dvs. hedningarna, blivit inbjudna. Men för att komma in måste man få nya kläder, dvs. bli pånyttfödd. Mannen lurade sin omgivning, han klarade provet inför människorna, vilka dömde honom rättfärdig.

Församlingens uppdragsgivare och herre, som har ögon som eldslågor, såg dock vad andra inte såg. Mannen bar inte de rätta bröllopskläderna. Det heter att han inget kunde svara, och mannen kastades ut. Utanför församlingen är det mörker, gråt och tandagnisslan. Det är det kusliga tillstånd för evigheten, vilket den får uppleva som blir skild från konungen Jesus.

GUNNO ANDERZON svarar på bibel-frågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

— Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst.

Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig, och genom munnens beaktelse bliver man frälst. Rom. 10: 9—10.

OLJEKRIS...

forts. fr. sid. 11

sätt." I Mos. 11: 1.

Projektet var också av jätteformat, både staden och det torn vars spets skulle räckta upp till himmelen. För att förhindra en eventuell fara till splittring skapade man sig ett namn, som skulle gå till historien.

Och sannerligen skapade man sig ett namn, som gick till historien, men det blev av helt annan innebörd än man tänkt sig, ty Gud själv steg ned och förhindrade företaget. I stället för "Unitas" blev det "Babel" som betyder; "blanda samman, förvirra, förbistra".

Så ska Kristus stiga ner och slå sönder allt det verk, hur stort och lysande det än må se ut, som skapats av människor och icke har Jesus Kristus och honom allena som grund.

I raka motsatsen står det verk Gud själv grundade på pingstda-

Du kan få ett nytt liv i en levande gemenskap med Jesus Kristus. Ett LIV. Då förstår du att det inte kan bli något stillastående, något som ständigt är lika. Det växlar, går genom olika perioder, men det växer hela tiden. Det finns inget mera fantastiskt än ett liv i gemenskap med Jesus, därför att det är *äkta* och *sant*. Jesus själv är ju sanningen, vägen och livet.

Ulla

gen. Det var icke av människor någon framskapad enhet. Det var en skara som genomlevt golgatakrisen och fötts i en andlig gemenskap som tog sig synligt uttryck ända ut i materian.

"De som då tog emot hans ord läto döpa sig; ... Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödbrytelsen och bönerna. ... Men alla de som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt; de sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sej därav åt alla, efter som var och en behövde."

— "Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ. Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allting gemensamt." Apg. 2: 41—47. 4: 32—37.

NU BANAR... *forts. fr. sid. 9*

man länge stått frågande inför, hur det skulle gå till. Längre ansågs ju all form av religion som något primitivt och förlegat. Vetenskapen, sades det, har för alltid gjort tanken på Gud överflödigt. Det är därför intressant att se hur nu även vetenskapen håller på att ledas in i banor, som tangerar det metafysiska.

Det som är så skakande är att bibeln säger just att alla krafter så småningom skall ställas i en ond världs tjänst i en världsomfattande revolt mot Gud. Det skall dock inte ske bara genom en medveten religiös påverkan, utan även de s.k. irreligiösa skall komma att förledas till en sådan revolt genom de anknytningspunkter som man har. Detta skall alltså ske som bibeln säger p.g.a. att man inte gav kärleken till sanningen rum, så att de kunde bli frälsta.

det om det nya Jerusalem som en brudstad, färdigsmickad som en brud, prydd för sin brudgum. Den blir alltså likbetydande med bruden själv. Ordet stad heter i den grek. grundtexten "polis." En pol är en central punkt, varifrån alla linjer utlöper,

VEM ÄR HON SOM KOMMER HIT UPP?

Man kan föreställa sig sådana frågor bland änglarna, under det att de ordnar för den stora bröllopshögtiden i den himmelska världen, då Lammets brud skall välkomnas hem. "Hur manne är hon bruden, som kommer hit upp?" De hade ju sett henne i hennes strävan bland jordens grus och hade fått lov att ila till hennes hjälp understundom i faror och olyckor. Men Jesu försonaregärning hade de stått främmande inför. De hade ivrigt åstundat att få blicka in i dessa Guds hemligheter, men kunde ej fatta det. O, vad de väntade att få se henne!

Även brudgummen är i längtan, spejande efter bruden, som han har kär. Hon som ofta har en svår kamp att utkämpa emot fiender av många slag. Han följer och leder henne med sin Ande och är hennes fasta stöd ... Men ... så en dag, ... snart, mycket snart, skall han på sin faders bud tåga ut genom pärleportarna ned på skymning och i ett ögonblick lyfta hem hela brudskaran ifrån tårdränkt jord till Lammets bröllopssal.

Då skall hallelujaropen och välkomstsångerna ljuda liksom bruset av stora vatten. Och brudens sång skall sjungas med jubel, den nya sången, som hon lärde redan på jorden, sången om Golgata försoning, om Jesu dyra blod.

"OCH DE SJÖNGO EN NY SÅNG, SOM LYDDE SÅ: LAMMET, SOM BLEV SLAKTAT ÄR VÄRDIGT ATT MOTTAGA ÄRAN; LOVET OCH PRISET I EVIGHETERNAS EVIGHET." A M E N.

MARANATA! KOM HERRE JESUS!

ÅRETS SKOL UNGDOMS VECKA

Ring för
information
08/80 29 35

7

ANGELÄGNA BÖCKER

- 1 **TORTERAD FÖR KRISTI SKULL.** Av Richard Wurmbrand. Ett vittnesbörd om den underjordiska kyrkan bakom järnridån och dess lidanden. 60:de tusendet.
Pris kr 8:25 (inkl. moms)
- 2 **VAR ÄR DE DÖDA? BIBELN GER SVARET.** Av Karl G. Sabiers. Boken vederlägger också olika villfarande läror i detta ämne! En så utförlig, tydlig och upplysande framställning i ämnet finns inte.
Pris kr 10:60 (inkl. moms)
- 3 **SPIRITISMEN I BIBELNS LJUS.** Av J. Naylor. Bevismaterial från spiritismens egna skrifter och mest kända ledare läggs fram i bibeln ljus. En verkligt högaktuell bok.
Pris kr 9:75 (inkl. moms)
- 4 **KORSET OCH STILETTEN.** Av David Wilkerson. Narkotikaproblemet och dess lösning tas upp med praktiska exempel från Teen Challenge i New York. En kristen bestseller som gått ut i flera miljoner exemplar på många olika språk.
Pris kr 10:60 (inkl. moms)
- 5 **SJÄLSÅNGEST OCH VÄGEN TILL BEFRIELSE.** Av Eric G. Lindblom. Det är en erfaren förkunnare och själavårdare som talar med insikt och allvar, och vad han har att säga blir helt säkert till välsignelse och vägledning för varje läsare.
Pris kr 13:50 (inkl. moms) inb.
- 6 **SJÄLAVINNANDETS ELD.** Av John R. Rice. Boken värmer hjärtat så man känner nöd och ansvar inför den förlorade världen och blir en aktiv själavinnare.
Pris kr 6:50 (inkl. moms)
- 7 **PÅ KNÄ FÖR GUD.** Av "en onämnd kristen". Behandlar något av det betydelsefullaste i en kristen människas liv — *bönen*. Den skiljer sig i viss mån från andra böcker i samma ämne genom den kärleksfulla, icke dömande ande som präglar hela framställningen. Det ligger något av balsam för själen i varje kapitel.
Pris kr 9:75 (inkl. moms)

Vi erbjuder Dej tre alternativ med möjlighet till 40% rabatt

(Ringa in bokstaven till det alternativ Du väljer)

A Enstaka exemplar	B En av varje (40 % rabatt)	C Tio av någon (40 % rabatt)
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 1 8:25	10 st
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 2 10:60	 a kr = kr
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 3 9:75	—40 % rabatt kr
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 4 10:60	Summa kr
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 5 13:50	
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 6 6:50	
.....st..... à.....kr	1 st Bok nr 7 9:75	
Summa kr	68:95	
	—40 % rabatt 27:55	
	Summa kr 41:45	

Ditt namn:

Din adress:

Postnummer: Postadress: Tel. /

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24 Stockholm Tel. 08/21 03 54

rättats, har araberna börjat överfalla och döda. Det här är något som vi i Europa inte kan föreställa oss.

Vi kan inte heller föreställa oss att, när judarna tog vapen i hand var det för att försvara sig. Man hamnade ständigt i situationer, som gjorde att man hela tiden fick hålla på att förstärka försvaret. Det gick då heller inte undgå att det uppstod extrema organisationer, som gick till ytterlighet, men de blev aldrig särskilt accepterade. Det var de som sköt Bernadotte och satte eld på King David Hotel, där britterna hade sitt högkvarter.

Det fanns dock en organisation, som hade som ideologi att endast försvara och aldrig skjuta först. Det var Haganah. Det är de som var med där, som har byggt upp Israel och som är med i regeringen idag. Det är också på Haganahs principer, som hela det israeliska försvaret är uppbyggt.

Det är klart att det har varit aggression på båda sidor. Vi har inte varit änglar. Frågan står dock kvar: skall det vara en judisk stat eller inte? Vill man inte att judarna skall ha en stat, ja, då får vi lov att leva på världens nåd som man gjort i 2 000 år.

Det största problemet i Mellersta Östern

idag är flyktingproblemet. De arabiska länderna har inte velat integrera dessa flyktingar i samhället. Palestinier i den arabiska världen är nästan ett skällsord. De har svårt att få visum till de arabiska länderna, han har svårt att få högstående jobb, även om det finns jobb.

En av orsakerna till att araberna inte vill absorbera palestinier in i samhället, är att det varit mycket behagligare att hålla dem i flyktinglägren och säga, att det är FN, som skall ta hand om problemet. Det är mycket lätt för araberna att säga nu: titta på judarna vad de har gjort, hur de har kastat ut araberna.

Om världen och FN haft någon makt och om det hade varit något värde i Västeuropa, skulle man ha pressat araberna till att lösa problemet. Det gör man inte, för man är rädd för att araberna plötsligt skall säga, att nu får ni ingen mer olja av oss. Hade man verkligen satt araberna på prov, hade problemet kunnat lösas. Mellanösterns flyktingproblem hade varit det lättaste i världen att lösa.

Det är viktigt att förstå det här, när man hör om dessa araber, som kastar handgranater i flygplan, kapar dem eller mördar idrottsmän. De flesta av dem är unga och har haft en olycklig uppväxt i flyktinglägren. De har inte haft det materiellt dåligt eller svultit,

men de har aldrig fått uppleva en människovärdig situation. De har inte fått arbeta utan har hela tiden levt på nåd från världen, som har kommit och givit dem mat.

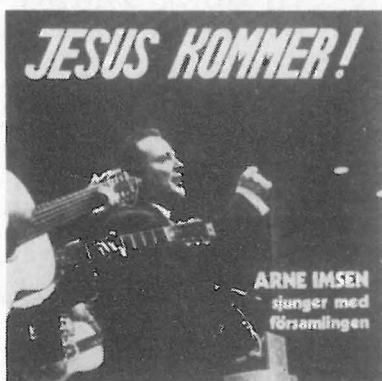
Här har man blivit uppfostrade till hat emot Israel. De har haft skolböcker, där de lärt sig räkna på det här sättet: Om jag slår två judar och du slår tre judar, hur många judar har vi slagit tillsammans. Jag ljuger inte, jag kan visa det i tryck.

själv utträtt, hur lite man duger till att arbeta för Gud och att man själv inte har någonting att ge. Man frågar sig: hur kunde Gud kalla mig? Varför valde han inte någon som kunde arbeta mycket mer för honom?

Då får man vila invid Jesu fötter och låta allt det mänskliga som ljuder inuti en, tona ned för att i stället fyllas av hans Ande i sitt innersta. Kanske är vi Jesus närmast i sådana ögonblick, när det mänskliga är uttömt, så att vi kan fyllas med det liv som han ger oss, gratis och friköpt.

Beställ hem MRM:s levande inspelningar på LP och kassett ● Begär upplysningar

MR:s Bokförlag AB, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35



MRL 2107 Stereo
"JESUS KOMMER" —
Arne Imsen sjunger
med församlingen
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 107)
Pris 34:00 kr
med moms



MRL 2109
"HAN FANN MIG" —
torgsångare från
Johannelund och
Gamla Bro
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 109)
Pris 34:00 kr
med moms

Jesus har en bok i himlen / O det skall bli härligt för mig / Med överängels röst / Snart är han här / Vilken dag / Vad är vinst / Lever du / Tack Jesus kär / Att vara din / Jag vill hellre / En underbar källa / Det finns ej jordisk släktskap / Skall det bli några stjärnor / Jesus kommer (tal av A Imsen) / Snart kommer min Jesus / Gå, gå skördeman gå /

Han fann mig / Kort tal av A Imsen / Ingen är så full av nåd / Kjell Roos vittnar / Seger i Jesus / Bo-Göran Gustavsson vittnar / Kom nu till källan / Jag vill tacka Herren / Lasse Ericsson vittnar / O, vad jag älskar Jesus / Fred Örtengren vittnar / Får jag se dig / Han har öppnat pärlporten / Ett härligt möte / Barnatro / Maranatafolket / Vår Herre kallar / Vilken dag /

C. H. Spurgeon

om den förlorade manligheten

"Föga vet vi idag, vad som kan ske i morgon..."

Jag hade inte en tanke på att det skulle kunna predikas en teori, som satte Guds rättfärdighet på sidan om den bild Skriften ger oss av den, och i stället förkunnande en sliskig sentimentalitet, som tillbeder en gudom blottad på all manlighet. Men föga vet vi idag, vad som kan ske i morgon.

Vi har nu levat så pass länge, att vi fått se en sorts människor, som försöker predika tidsenligt, att Gud är allas Fader och att vår predikan om hans handlingssätt med de obotfärdiga, i det han

handlar med dem som Domare och icke som en Fader, endast är villfarelse, någonting föråldrat. Synd är, enligt dessa människor, mer en sjukdom än ett brott, en förvillelse hellre än en överträdelse. Kärlek är den enda egenskap de erkänner. De andra sidorna hos Gud har de ingen syn för. Somliga av dessa människor går ganska långt ut i detta villfarelsernas trask och vill till och med säga oss, att det inte finns något evigt straff.

Ur en predikan

Personligt själavinnande viktigare än någonsin!

Det är en stor fara att den religiösa verksamheten blir ett slags entreprenad- och kollektivsystem, eftersom en person engageras och leder det hela efter stereotyp rutin. Här blir det ytterst litet plats för det personliga själavinnarearbetet; församlingsmedlemmarna blir huvudsakligen receptiva, mottagande, som påminner om vad som sker i

syntningstider, då flaskor fyllas med saft och korkas till väl och sedan ställs undan, medan vi fastmer ska vara friska källsprång, vari strömmar av levande vatten flöda från vårt innersta.

Det personliga initiativet motas, vilket gör dessa försagda, som ville kasta sig in i det enskilda arbetet, och då låter de händerna sjunka och

lämnar åt det religiösa kollektivet att bestyra allt. Men att vinna en och en för Jesus genom förbön, förlitande på Bibeln såsom Guds ord; mottaga kraft från höjden och ett nitiskt personligt arbete för själs frälsning, det är viktigare nu än någonsin.

Rudolf Hallingbäck



Allt kommer an på om jag *vill* tjäna Herren och vara ett lydigt redskap i hans hand. Är jag ovillig när det gäl-

går allt förstånd och all mänsklig visdom och klokskap. Det är icke styrt av förnuftet och känslan utan

Guds kallelse

ler Guds kallelse så rinner den ut i sanden till ingen nytta.

Gud ske lov att han ger mig kraft så att jag ej tager denna kraft av mig själv, utan att det bliver en verklig styrka kommen från Gud till mig personligen; en viljekraft som över-

av en inneboende inre kraft, som är ledd av Guds Ande.

I oss själva är vi intet och vårt sinne behöver ständigt förnyelse för att vi ska kunna växa upp och växa till i denna förnyelse, som vi har fått uppleva oss själva och andra till lär-

dom och nytta. Det är en levnads-konst, som vi undfått ifrån Jesu liv.

Han kom själv in i mänskligheten i en tid av våld och ondska, som övergick världen och som slutade i hans korsdöd. Han naglades fast vid korsets stam för att bringa oss försoning genom sitt heliga och dyra blod och med sitt oskyldiga lidande och död för vilket allt vi är pliktiga att lyda och tjäna honom i evig lydnad.

Harry Norberg

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Evangelistdagar i Göteborg

27—31 mars

Vänner från när och fjärran, inbjudes till
samtal, bibelstudium och bön

* * *

Lokal: Samlingslokalen, Storgatan 13, Göteborg

Välkomstmöte onsdag 27 mars kl 19.30

* * *

Anmälan kan göras senast den 15 mars till Folke Jakobsson,
Siriusgatan 108, 415 22 Göteborg, tel 031/48 88 62

Maranataförs.

MALMKÖPINGSVECKAN

blir i år 13—21 juli

Koppla av på
trivsamma

GAMLA BRO
serveringen

när du kommer
till Stockholm

Gamla Brogatan 27, T, Centralen, Sthlm Tel 08/21 03 54
Öppet: Vardagar 9.00—23.00, Söndagar 12.30—23.00